

Noc vědců v Ondřejově

V rámci Evropské noci vědců proběhl v pátek 30. září na observatoři v Ondřejově zajímavý program. Astronomický ústav AV ČR se otevřel veřejnosti a představil nejen pověstný „ondřejovský dvoumetr“, tedy největší dalekohled v ČR, ale připravil i komentované prohlídky historických kopulí původní hvězdárny.

Jen párkrát do roka máme příležitost na prohlídku specializovaných pracovišť při jejich činnosti. Například Stelární oddělení, které se zabývá astrofyzikou vysokých energií, muzeum V. Šafaříka, kde jsou historicky cenné přístroje, meteority, nebo záběry bolitů. Jedinečný zážitek je téměř až romantické pozorování podzimní noční oblohy dalekohledem s odborným výkladem astronoma.

V našem sousedství máme mimořádnou kombinaci historických staveb starých kopulí a vyspělých technologií, kombinaci moderních staveb citlivě zasazených do zeleně, kombinaci techniky a uměleckých soch. A navštívit hvězdárnu, kde je mimořádný genius loci, je zajímavé kdykoli, ale v noci vědců je to teprve zážitek.

V souvislosti s prohlídkou Ondřejovské hvězdárny musím zmínit vzpomínku Alexeje Bezděka, kterou mi nedávno poslal a o které se musím podělit.

Jana Vrbová

Poezie a astrofyzika – jde to dohromady?

Když se v roce 2009 chystal poslední let raketoplánu k Hubbleovu teleskopu, byl členem posádky také astronaut Andrew Feustel, jehož česko-indická manželka pochází z Brna. Než měl letět, tak mu žena připomněla: „Hele, když jsem vlastně z Brna, nemohl bys vzít na palubu něco, co by mou rodnou zem připomnělo?“ Feustel ji vyslyšel a přes americkou ambasádu se obrátil na české úřady, aby připravily něco malého a lehkého, co by se bezbolestně dalo vzít do kosmu. Čeští astronomové přemýšleli, co by to mohlo být, a brzy se shodli, že právě Nerudovy Písně kosmické. Ale vznikl zádrhel. NASA nechtěla přijmout k letu tak tlustý spis (ačkoliv Písně kosmické jsou docela útlé). Prý povolí jenom jeden list papíru. Tehdy však zabodovala paní Indira Feustelová a řekla, že tam prostě budou Písně celé a basta. NASA nakonec kapitulovala a z výtisku Písní kosmických se nic před startem nemuselo vytrhávat.

Při čtení zajímavé a inspirující knihy Jiřího Grygara, KNIHY A HVĚZDY, čtu příběh o posledním letu raketoplánu k Hubbleovu dalekohledu. Již na 15. straně moje radost neznala mezí. Uvědomil jsem si, že mi Pavel Kleczek před lety poslal kopii právě té titulní stránky básní, které se zúčastnily letu raketoplánu k HST. A světe div se, po krátkém hledání jsem fotokopii té vzácné relikvie ve svém počítači našel.

Alexej Bezděk

Grygar Jiří, Neruda Jan

Knihy a hvězdy / Písně kosmické

Souborné vydání dvou knih, pod nimiž jsou podepsáni dva velikáni české literatury – Jiří Grygar a Jan Neruda. Na první pohled dosti nesourodé spojení. O Jiřím Grygarovi je známo, že je astronomem a astrofyzikem, ale co má s tematikou hvězd společného Jan Neruda? Kupodivu hodně. Navíc Jiří Grygar si tentokrát od svého oblíbeného tématu tak trochu odpočine. Vyznává se totiž ze svého vztahu ke knihám. A ne k ledajakým. Jiří Grygar zde představuje knihy, které ho během života něčím zaujaly, ovlivnily a které pro něho měly zásadní význam.

Jana Vrbová

str.

3

**Architektura
v dolním Posázaví**

str.

4

**Léto a lyžaři
Sokol Senohraby**

str.

6

**Dědictví
Informace z obce**

Žáci opět ve svých lavicích

Škola po zahájení 1. září opět dýchá životem. Prvníáci usedli do svých lavic, kde je přivítala jejich třídní učitelka Kamila Havlíčková. Poprvé nahlédli do své třídy a odnesli si své první učebnice. Ostatní žáci se přivítali se svými třídními učitelkami a společně probírali zážitky z prázdnin. Žáčky i učitelky i letos čeká řada exkurzí a kulturních akcí. Nyní se už plně vyučuje. Již v září se 15 žáků zúčastnilo 1. plavecko-běžecského závodu v Praze. Škola i letos nabízí řadu mimoškolních aktivit, kde mohou žáci trávit plnohodnotně svůj volný čas. Své důležité místo má i mateřská škola, která uvítala ty nejmenší. I pro ně je připraveno mnoho aktivit, jak v rámci dopoledních, tak odpoledních hodin.

Přeji všem příjemný školní rok.

Mgr. Šárka Hájková Heřmánková
ředitelka školy

Jubilanti • říjen 2016

Jirásek Josef

Hejlková Eva

Vozobule Jaroslav

Vojtík Viktor

Žádníková Jaroslava

Topol František

Drazí jubilanti,

vašemu výročí Vám srdečně blahopřejeme a přejeme mnoho spokojenosti, zdraví a pohody v dalších letech.

Za Obecní úřad Šárka Sovová

Děkujeme všem,
kteří se přišli naposledy rozloučit
s naší maminkou, babičkou
a prababičkou, paní Marií Starou.
Vážíme si květinových darů
i upřímných slov.

Rodina Rudišarova a Vrbová

Děkujeme
touto cestou všem, kteří se dne
16. 9. 2016 přišli naposledy rozloučit
s panem Zdeňkem Adámkem.
Vážíme si květinových darů
a slov útěchy.

Rodina Adámkova

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala jménem Obecního úřadu Senohraby panu Janu Herbstovi za dlouholetou práci pro naši obec, kterou vykonával z pozice stavebního referenta OÚ. Po deseti letech působení zde odchází na vlastní žádost do jiného oboru. Za všechny zaměstnance OÚ mu přeji hodně úspěchů nejen v pracovním, ale i v soukromém životě.

Jana Svašková

Činnost klubu zahrádkářů za rok 2016

V měsíci květnu jsme uspořádali tradiční jarní tržnici u hasičské zbrojnice, kde byla široká nabídka květin, sazenic zeleniny a skalniček.

Na první jarní zájezd jsme zvolili návštěvu střední odborné školy zahradnické v Praze-Hrdlořezích, kde jsme se prošli po areálu parku, prohlédli si krásný skleník a nakoupili v místním květinovém krámku.

Odpoledne odjezd do Vinoře, kde je barokní zámek stavitele F. M. Kaňky. Ctěnice, v jehož areálu se pořádají tematické výstavy a v zámeckém parku je také zahradnictví. Park je oblíbené výletní místo Pražanů.

Po prázdninách, v měsíci září, byl naším dalším výletním cílem cisterciácký klášter Plasy. Unikátní rozlehlá stavba, postavená v roce 1144, je vystavěna na 5100 dubových pilotech, které zpevňují zdejší bažinatý podklad. Po obědě, jsme dojeli na náš další cíl – zámek Manětín, který je nazýván perlou západních Čech. Interiéry představují expozici s barokním nábytkem a unikátní kolekci 13 obrazů zámeckého služebnictva. Zámek s krásným parkem je včleněn do prostoru městečka Manětína, kde je více jak 80 barokních plastik. Účastníci tohoto zájezdu si výběr navštívených míst moc pochvalovali.

Klub zahrádkářů ještě v tomto roce připraví další „Adventní tržnici“, na kterou všechny srdečně zveme.

Klub zahrádkářů

**Senohrabská
hláska**

Obecní zpravodaj Senohrabská hláska
vydává obec Senohraby.

Redaktorka: Jana Vrbová

Kresby: Milada Bláhová

Grafická úprava: Martin Vávra

Tisk: Masopustoví, Zaječice

Kontakt: OÚ Senohraby, Příčná 61

Tel.: 323 655 336

www.senohraby.cz

Příjem inzerce e-mailem:

inzerce@senohraby.cz

E-mail redakce: hlaska@senohraby.cz

Uzávěrka příspěvků do 20. stávajícího

měsíce. Nevyžádané podklady k tisku

se nevracejí. Redakce může příspěvky

redakčně krátit.

Povoleno MK ČR B 12710

Číslo 9/2016, ročník 57

Vychází 4. 10. 2016

Meziválečná architektura v dolním Posázaví

Název tohoto článku vychází ze stejnojmenné výstavy, která se koná v Regionálním muzeu v Jílovém u Prahy. Tento výstavní projekt sleduje vývoj stavitelství mezi dvěma světovými válkami v oblasti nedaleko od české metropole, díky čemuž zde nalezneme kvalitní díla pražských i místních architektů a nechybějí tedy realizace prestižních ateliérů, ale i poměrně neznámých lokálních kanceláří.

Nezabývá se pouze městem Jílové a jeho okolím, ale teritoriálně zasahuje až do nejbližšího okolí Senohrab a proto je záhodno výstavu v Senohrabské hlásce více představit. Ve dvacátých letech převažuje umírněná moderna s téměř bezozdobnými fasádami a sedlovými nebo častěji valbovými střechami. Nejlepší příklady architektury počátku dvacátých let nalezneme v jílovské ulici Rudných dolů, kde se nachází několik typů staveb o Františka Troníčka. Vedle toho se zde objevuje novoklasicistní architektura, vyznačující se zdívkou s rustikou a štíty nad rizality, jaké jsou na Obytném domu nemocenské pokladny ve stejné ulici. Jílovskou Sokolovnu prováděl tentýž stavitel a architekt podle návrhu Františka Krásného z roku 1927. Troníček se ještě podílel na podobě fasády Občanské záložny z roku 1929 a také navrhl vilu Antonína Kruliše v Petrově u Prahy, dokončenou téhož roku. Senohraby zastupuje dům Marie Troníčkové z roku 1927, který se již objevil na stránkách tohoto periodika. Mimořádně zajímavým objektem je vila Ing. Františka Janečka, budovatele slavné firmy Jawa, kterou si v Týnci nad Sázavou vystavěl roku 1928 na kruhovém půdorysu podle projektu Otto Kohna.

Ve třicátých letech nastupuje éra funkcionalismu, který se vyznačoval plochými střechami, pásovými okny a dalšími modernistickými znaky. Nejprve je nutno zmínit železniční zastávku v Prosečnici (1931), která je svým funkcionalistickým výrazem unikátní nejen na Posázavském pacifiku. Proslulá vilová kolonie v Nespekách je spojena se jménem Jaroslava Fragnera, který zde vyprojektoval několik staveb. Na výstavě je zastoupena vila JUDr. Moráka z roku 1934 a dům Jiřího Fragnera, ovlivněný bretaňskou architekturou a vystavěný v letech 1938 až 1939. V Ládví, součásti obce Kamenice, vyrostlo několik prvořadých příkladů funkcionalistické architektury. Antonín Fric si postavil vilu v letech 1933 až 1934 a Františkovi Morávkovi, který patřil k významným kinematografistům, navrhl roku 1936 dům Vladimír Beneš. V Zaječicích si postavil v letech 1936 až 1937 vilu s působivou věží František Bouša. Ze sakrální architektury jsou na výstavě zastoupeny Husův sbor v Jílovém z roku 1936 a čerčanská modlitebna, jejíž stavba započala těsně před válkou roku 1939.

Senohraby zastupují Václavkovy domky a dům Alexe Průchy od Lva Krčí, vybudované v druhé polovině 30. let, kterým se

Senohrabská hláska také již věnovala. Velice zajímavé stavby jsou v sousedních Zlenicích, kde nalezneme vícero moderních domů. Vilu Jatora si postavili Antonín Radba s chotí roku 1932. Tento dům silně ovlivnila organická architektura, což se výrazně projevilo na zaoblených nárožích. Ve Hvězdonicích přestavěl v letech 1933 až 1935 Jan E. Koula patro statku na byt pro Libuši Šibalovou. V Jílovém si Bohuslav Vodstrčil nechal postavit dům podle projektu Kamila Roškota z roku 1939. Roškot patřil k nejvýznamnějším architektům, kteří v regionu tvořili, neboť navrhl úpravy Hrobky českých králů v katedrále sv. Víta na Pražském hradě.

Od druhé poloviny 30. let, poté co se funkcionalistické pojetí částečně vyčerpalo, nastupují romantizující tendence, spojené s dílem Vladimíra Grégra, spolutvůrcem pražského Barrandova. Grégrovu realizaci nalezneme v Pyšelicích, kde stojí vila ing. Hrainy z roku 1935. Obdobně byly romantismem a haciendami ovlivněny dům Eleny Fleischnerové ve Zlenicích z roku 1939 a dům Jaroslava Starka v Senohrabech, který však vznikl až ve válečném období, které tuto éru ukončilo. Výstava potrvá do 31. ledna 2017.

Patrik Líbal

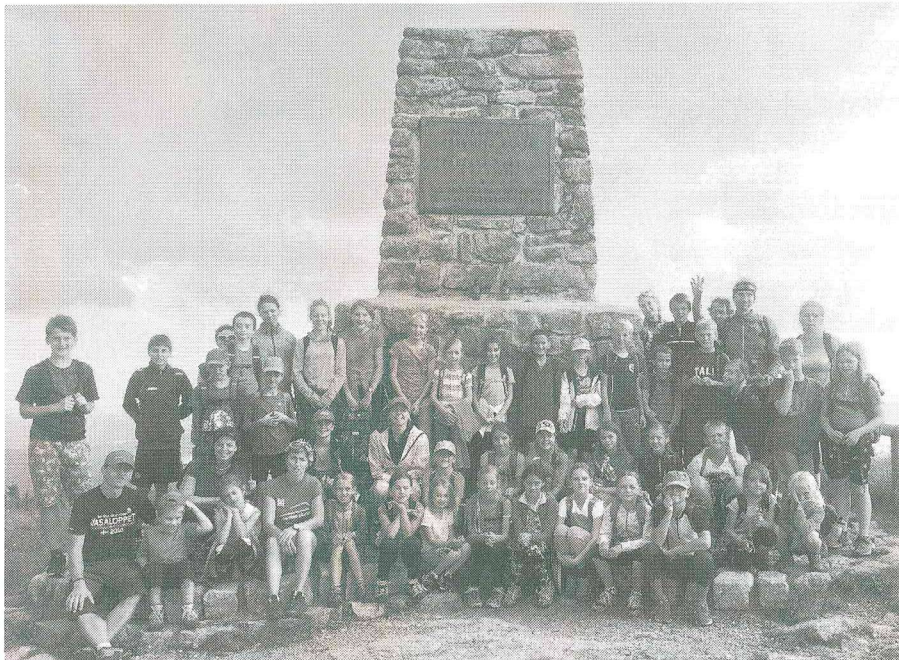
Lyžaři přes léto nezahláli

V sobotu 16. 7. uspořádal lyžařský oddíl TJ Sokol Senohraby 18. ročník běhu do kopce Hvězdovice–Ondřejov. Závod v roce 1998 založila dvojice pražských běžců-trampů Jana Požgayová s Jardou Macákem a s kamarády běh pořádali až do roku 2009, kdy se pořadatelství vzdali a nabídli našemu oddílu. Od 1. ročníku je závod součástí „Poháru v běhu kopců v Praze a okolí“ a od roku 2014 též obnoveného poháru „Běžec Podblanicka“.

Start 5,7 km dlouhého běhu s převýšením 255 m je vždy u hvězdovického jezu na osadě Merida a cíl u kopule největšího dalekohledu v ČR na Ondřejovské hvězdárně. Letos se od Zlaté řeky Sázavy do Ondřejovských hor vydalo 115 závodníků v 11 výsavných ktg., čímž byl o 1 závodníka překonán loňský účastnický rekord, a všichni závod zdárně dokončili. Nejmladším účastníkem v cíli byl devítiletý Šimon Bína z Hrusic a naopak nejstaršími dvojice 73 letých vytrvalců Standa Rataj ze Sedlce-Prčice (pro zajímavost jeden ze spoluzakladatelů slavného pochodu Praha–Prčice) a Jan Mareš z Benešova.

Absolutním vítězem se ovšem stal přední český vytrvalec (mj. letošní mistr ČR v maratónu, 4násobný vítěz našeho podzimního přespoláku, reprezentant ČR v běhu do vrchu apod.) Petr Pechek z Kerteamu v čase 22:36 min. Za vlastním traťovým rekordem v hodnotě 22:11 min z roku 2012 zůstal letos Petr o 25 vteřin. Mezi ženami zvítězila Lenka Šibravová, taktéž z Kerteamu v čase 29:05 min. Traťový rekord žen, jenž od roku 2012 drží Helena Poborská, má jinak hodnotu 27:22 min.

Ve výsledkové listině se rozhodně neztratili ani senohrabští lyžníci. Alena Skořepová obsadila ve své věkové ktg. 3. místo v čase 34:36 min (celkově mezi ženami 11. místo). Martina Rudišarová obsadila v čase 36:53 min ve své ktg. 5. místo (celkově 15. místo). Míla Svoboda doběhl v čase 30:08 min v ktg. mužů 40–49 let na 10. místě (celkově mezi muži 30. místo) a konečně v ktg. juniorů do 19 let obsadila mladá opora senohrabského sportu Matěj Plášil 2. místo v čase 28:26 min (celkově 18. místo). Dosaženým časem hluboko pod 29 min se tak Matěj stal nejrychlejším senohrabským závodníkem, pro naše vedoucí a trenéry Alenu s Mílou byl naopak závod posledním testem fyzických (a možná i psychologických) sil před nadcházejícím soustředěním na Benecko. V rámci závodu

se u startu na Meridě též uskutečnil pro přítomné děti krátký tréninkový běh do kopce a z kopce + obratnostní běh, zúčastnilo se celkem 9 mladých sportovců vesměs z řad našeho oddílu a účastníků závodu.

Senohrabským lyžníkům tímto ještě 1 velká gratulace a do dalšího tréninku a závodů přejeme hodně chuti a nadšení. 18. ročník závodu Hvězdovice–Ondřejov se uskutečnil za ideálního počasí s teplotou vzduchu okolo 22 stupňů, teplota vody v Sázavě osvěžující a teplota piva u stánku po závodě uspokojivá. Velké poděkování za zdárný průběh závodu (a v hodnocení mnoha účastníků dokonce nejpozdější závod z celého 20 dílného seriálu pražských kopců) patří všem kamarádům-pořadatelům. Tak pilně trénujte, neb podzim je tu a zima se pomalu plíží vážení.

Týden po závodě z Hvězdovic do Ondřejova jsme se vydali na soustředění na Benecko, na již 5. ročník dětského letního soustředění lyžařského oddílu TJ Sokol Senohraby.

Po prvním ročníku pod stany na Vávrově palouku, dvou zastaveních v Harrachově a loňském týdnu pod stany na Vávráku jsme se v rámci letního soustředění v tradiční poslední červencový týden poprvé vypravili na krkonošské Benecko, nám jinak tolik známé z lyžařských výcvikových táborů senohrabské školy či jako jedné ze zimních tréninkových a závodních základů senohrabského Sokola.

Soustředění se celkem zúčastnilo 40 dětí a mládežníků ve věku 5–16 let, jádro tvořili vesměs ostřílení mladí sportovci ze všech oddílů našeho Sokola, ale přivítali jsme i několik nováčků. Tým trenérů a vedoucích tvořila též sešnaná parta ve složení Alena a Radek Skořepovi, Míla Svoboda, Vláda Blažek, Katka Frkalová, Honza „Obik“ Oberlander, poprvé se s námi vypravila skvělá fyzioterapeutka Bára Anderlová, pomocná trenérka Patricie Oravová a jako andělé strážní nad námi celý týden drželi ochrannou ruku Václav a Jana Spilkovi.

Skvělé zázemí nám poskytla chata Poustka, jako vystřižená z Krkonošských pohádek,

v jejímž bezprostředním i vzdálenějším okolí jsme našli ideální tréninkové terény pro běh, kolo, atletiku, hry, sběr hub a borůvek apod. V neděli v podvečer po shromáždění všech účastníků tréninkového kempu jsme si řekli, co nás v týdnu čeká a nemine, a začali jsme se seznamovat s krkonošskou přírodou v blízkosti chaty.

Na programu byl různě kombinovaný trénink různých disciplín. Chůze a běh s lyžařskými hůlkami, trénink odrazu a koordinace, běh-kros s hůlkami, trénink obratnosti, atletika, sprinty, vrhy, protahovací cvičení, správné pohybové návyky. Pod vedením Bány Anderlové jsme se učili, jak správně zacházet se svým tělem a protáhnout unavené či zkrácené svaly, šlachy.

Zajímavý orientační běh pod Žalým nám připravil náš kamarád Karel Randák. Pedagog a trenér běhu na lyžích na slavném jilemnickém sportovním gymnáziu a sportovec tělem i duší, pro tuto chvíli však především autor onoho orientačního běhu.

Ve Vrchlabí už na nás čekal Aleš Suk. Kantor a trenér z Dolní Branné a zřejmě největší znalec historie lyžování u nás (mj. hlavní autor reprezentativní knihy „110 let lyžování u nás“). Aleš v minulosti též trénoval juniorské reprezentace ČR v běhu na lyžích, jeho celoživotním posláním se však kromě mapování historie lyžování stala především výuka nejmenších dětí a předávání zkušeností budoucím trenérům, vypracoval mnoho metodik, tréninkových programů a her pro děti se zaměřením pro běh na lyžích. Jeho „rukama“ na vrchlabské obecní škole prošlo mnoho českých olympioniků, včetně poslední olympijské vítězky ze ZOH v Soči Evy Samkové. I pro nás, mladé sportovce a trenéry ze Senohrab a okolí Aleš Suk připravil originální trénink ve velmi členitém terénu vrchlabského městského parku. Poděkování patří Alešovi Sukovi za nevšední zážitek.

V pátek dopoledne jsme se vypravili „ve stopě“ úterního orientáku a v lesích pod Žalým jsme se věnovali sběru borůvek a hub, po obědě nás čekal jeden z nejnáročnějších úkolů celého týdne: zabalit věci. Byla to fakt fuška, ale nakonec i to se zvládlo.

Fotogalerie (nejen) ze soustředění k nahlédnutí: <http://skisenohraby.rajce.idnes.cz/>

Jan „Obik“ Oberlander

Výjezdy senohrabských hasičů v létě

V letních měsících byla naše jednotka vyslána operačním střediskem k 32 událostem. Převážně se jednalo o dopravní nehody (25 událostí), ale nechyběly ani požáry lesů a domů (3x), nebo dopravních prostředků (3x).

Pravděpodobně v důsledku stavebních prací a dopravních omezení na dálnici D1 a silnici č. 3 došlo v létě k většímu počtu nehod. Dopravní omezení a s nimi často související kolony komplikovaly výjezdy nejen hasičů, ale všech záchranných složek.

Dne 6. 6. byla jednotka vyslána operačním střediskem k nehodě automobilu, které po nehodě skončilo mimo vozovku a zaklíněno ve stromě. Uvnitř automobilu se nacházela zraněná posádka. Hasiči museli automobil zajistit a následně vyprostit osoby pomocí hydraulického vyprošťovacího zařízení. Zraněné osoby byly předány do péče zdravotníků.

V dopoledních hodinách 25. 6. došlo v místě odbočky ze silnice č. 3 na dálnici D1 ve směru na Brno k nehodě tří osobních automobilů s větším počtem zraněných. Senohrabští hasiči poskytli raněným předlékařskou první pomoc a pro-

vedli protipožární opatření u havarovaných vozů.

V dopoledních hodinách 12. 7. byla jednotka vyslána společně s HZS Říčany a zdravotnickou záchrannou službou k dopravní nehodě nákladního automobilu a autobusu mezi obce Brtnice a Lojovice. Havarovaný autobus se nacházel mimo vozovku. Zraněný řidič nákladního automobilu a další osoby byly předány do péče zdravotníků, místo nehody bylo zajištěno a následně byly zahájeny vyprošťovací práce pomocí automobilového jeřábu.

K další vážné dopravní nehodě na dálnici byla naše jednotka vyslána 15. 8. před půl 8 ráno na 29 km dálnice D1. Jednalo se o dopravní nehodu dvou nákladních automobilů a jednoho osobního automobilu, ve kterém zůstal po nehodě zaklíněný řidič. Vyproštění řidiče pomocí hydraulického zařízení trvalo několik desítek minut. Zraněný řidič byl předán letecké záchranné službě a transportován do traumacentra v Praze. Podrobnosti o nehodě si můžete přečíst na www.pozary.cz/clanek/142894. Rozhovor s řidičem, který jako zázrakem nehodu přežil, si můžete přečíst na <http://moravskoslezsky.denik.cz/nehody/>.

Oslavy založení Okrsku č. 2 a Sboru dobrovolných hasičů ve Zvánovicích

V sobotu 27. srpna oslavili hasiči desetileté výročí založení Okrsku č. 2. V Okrsku č. 2 společně fungují sbory dobrovolných hasičů ze Senohrab, Pětihost, Hrusic, Ondřejova, Lensedel, Třemblat a Zvánovic. Oslavy okrsku probíhaly současně s oslavami 125 let založení sboru dobrovolných hasičů ve Zvánovicích, kde také oslavy proběhly. Po slavnostním nástupu družstev hasičů, se uskutečnil pochod k pomníčku padlých hrdinů, kde byly položeny věnce. Následovaly ukázky hasičské

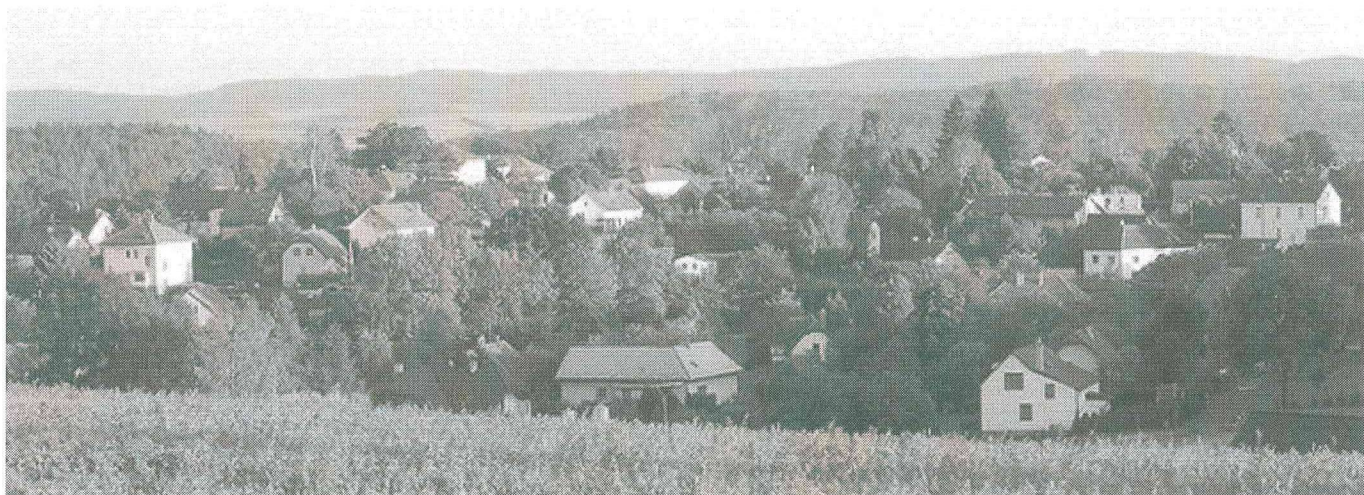
techniky a práce hasičů. Senohrabští hasiči návštěvníkům předvedli zásah u dopravní nehody s vyproštěním raněné osoby. Hasiči z Prahy provedli uhašení automobilu.

Dalším bodem programu byl netradiční požární útok. Družstvo senohrabských mužů se umístilo na 2. místě a senohrabské ženy na místě prvním. Do zbrojnice tak přibýly další dva poháry.

Ivana Fajstavrová

Dědictví

Smrt je bohužel běžnou součástí našeho života a tak se pravděpodobně každý z nás během svého života setká s tematikou úmrtí a následně třeba i s tématem dědického řízení. Abyste v takových případech nebyli zaskočení nebo překvapeni, co vše Vás může během dědického řízení potkat, přikládáme pro Vás tyto informace.

Zákon rozeznává dva způsoby dědění: ze zákona a ze závěti. Pokud zůstavitel (tak nazýváme toho, kdo zemřel) nezanechal závěť, bude dědictví rozděleno tak, jak stanoví zákon.

DĚDĚNÍ ZE ZÁKONA

Probíhá tak, že v první skupině dědí zůstavitelovy děti a manžel nebo partner, každý z nich stejným dílem. Pokud nedědí některé dítě, nabývají jeho dědického podílu stejným dílem jeho potomci. Ve druhé skupině dědí zůstavitelovy rodiče a ti, kteří žili se zůstavitelem ve společné domácnosti minimálně 1 rok. Dědici ve druhé skupině dědí stejným dílem, manžel nebo partner však vždy min. polovinu dědictví. Pokud nedědí nikdo ani ve 2 skupině dědictví, dědí ve třetí skupině zůstavitelovy sourozenci, pokud ne, tak jejich děti. Pokud se stále nenašel žádný dědic, tak ve čtvrté skupině dědí stejným dílem zůstavitelovy prarodiče a pokud ne, tak zase jejich děti.

DĚDĚNÍ ZE ZÁVĚTI

Zůstavitel může závěť napsat vlastní rukou, nebo ji pořídít v jiné písemné formě za účasti svědků nebo ve formě notářského zápisu. V každé závěti musí být uvedeno přesné datum, kdy byla podepsána, jinak je neplatná. Vlastnoruční

závěť musí být vlastní rukou napsána a podepsána, jinak je také neplatná. Závěť, kterou nenapsal zůstavitel vlastní rukou (ale např. na počítači), musí vlastní rukou podepsat a před dvěma svědky současně přítomnými projevít, že listina obsahuje jeho poslední vůli. Svědci se musí na závěť podepsat. Zůstavitel může projevít svoji poslední vůli také formou notářského zápisu; tuto formu poslední vůli musí využít např. nezletilí, kteří dovršili 15. rok. Svědky při závětech mohou být pouze osoby, které jsou způsobilé k právním úkonům. V závěti zůstavitel ustanoví dědice, popřípadě určí jejich podíly nebo věci a práva, která jim mají připadnout. Nejsou-li podíly více dědiců v závěti určeny, platí, že podíly jsou stejné. Nezletilým potomkům se musí dostat aspoň tolik, kolik činí jejich dědický podíl ze zákona, a dospělým potomkům aspoň tolik, kolik je jedna polovina jejich dědického podílu ze zákona. Jediná situace, kdy potomci nedostanou vůbec nic, je, pokud by je rodič vydědil. To však lze pouze ze závažných důvodů, nejedná se o běžnou záležitost. Závěť se zruší platnou závětí s novějším datem nebo zůstavitel zruší závěť tím, že zničí listinu, na níž byla napsána. Zůstavitel může závěti zřídit také nadaci nebo nadační fond.

VYDĚDĚNÍ

Zůstavitel může vydědit potomka, jestliže mu neposkytl potřebnou pomoc v nemoci, ve stáří, o zůstavitele dlouhodobě neprojevuje zájem, který by jako potomek projevovat měl, byl odsouzen pro úmyslný trestný čin, nebo trvale vede nezřízený život.

Tyto základní informace můžete najít v NOZ č. 89/2012 Sb. Z řešení reálných dědických řízení však vyplývá, že jsou důležité i tyto informace: Pokud je zemřelý nemajetný, dědické řízení se zastaví. Výdaje za pohřeb jsou dluhem zemřelého a vypravitel pohřbu může předložit doklady o výdajích při dědickém řízení u notáře. Každý účastník dědického řízení má právo nahlížet do dědického spisu. Odmítne-li dědic dědictví, odměnu notáře hradí stát. Vlastnoruční závěť také může být předána do úschovy notáři. Existuje Centrální evidence závětí, kterou vede Notářská komora České republiky. Zapsání do ní je povinné, jen pokud je závěť sepsána ve formě notářského zápisu. Pokud se však závěť, která v evidenci není, nenajde, je to stejné, jako kdyby neexistovala a proto se doporučuje závěť do Centrální evidence závětí zapsat. Pořizovatel tak bude mít jistotu, že jeho poslední vůle bude po jeho smrti nalezena a dodržena.

Zdravme se, prosím!

Díkybohu, jsou mezi námi lidé, osobnosti, s obdivuhodnou schopností vyzářovat do prostoru pohodu, klid a radost. Příchod takových lidí do čekárny u zubaře mnohdy přehluší právě prožívanou bolest a umaže na obavách, zatímco přítomnost jiných osob může vyvolat lehkou nevolnost.

V prvním případě jde o lidi s charisma-tem, s přirozeným osobním kouzlem, espretem, étosem, možná i aurou, každopádně však s velkou vnímavostí pro druhé. Lidi, kteří pozitivně působí na vytváření neformálních přátelských vztahů a vazeb mezi lidmi. Mnozí, zejména politici, si najímají drahé týmy, aby dosáhli takových schopností. Má-li obec více charismatických osobností, má naději, že v ní bude převažovat příjemná atmosféra, přátelské vztahy, a občané budou vnímat svou obec jako skutečný domov.

Nejednou se stane, že uvedené osobnosti kvality jsou těmto lidem přisuzovány teprve, až když skončí jejich životní pouť. A oprávněná, následná adorace těchto lidských kvalit se rozmělní a utone v rčení „O mrtvých (se mluví) jen dobře“. Jsou však také tací, kterým se podaří ještě za svého života pocítit slova uznání „dobrý člověk, prima chlap“ (omlouvám se za genderově nevyvážené zamyšlení) a dospět k poznání, že jsou obcí, spoluobčany, také tak vnímání. Když takového člověka pak zastihne smrt, tak na smutečním oznámení, které pietně sděluje, že odešel milovaný manžel, otec, strýc,... zpravidla tento údaj o lidské kvalitě chybí. Přestože je život převážně většiny z nás v porovnání s předky delší, rytmus života se zrychlil. Rychlé životní tempo se odráží i ve smrti a zacházení s ní. Převážně až úmrtí těchto osobností donutí okolí k vážnějšímu zamyšlení, jaký to byl člověk, jaké jeho kvality budou chybět, atd. Ted' nemám na mysli hodnocení „stop“, které v obci zanechal v podobě, co kde opravil, postavil, inicioval, zasadil, rekonstruoval, ale čím a jak obohacoval a upevňoval mezilidské vztahy v obci, jaký to byl soused.

Skon takovýchto osobností pak není velmi bolestným zásahem jen do života rodin a nejbližších, ale i do sociálních vztahů v obci, které vlastně spoluvytvářeli. Za všechny podobné osobnosti si dovolím

vzpomenout ing. Z. Nováka, Z. Vávry a Z. Adámka, a to z mnoha důvodů. Nejen, že jejich život i skon je ještě v dobré paměti, že spolu vzájemně dobře vycházeli, ale byli to po mém soudu výrazné osobnosti v oboru „sousedství“. Na pomyslný piedestal je vynesla vrozená schopnost empatie, srdečnost, laskavost, pokora a ochota pomoci. Vyznačovali se velkou tolerancí k lidem se zcela odlišnými názory, na druhé straně měli vzácnou ochotu tyto názory poznávat, snahu rozumět jim, i když s nimi nesouhlasili. Zvlášť cenné v debatách s nimi bylo, že přes své bohaté životní zkušenosti byli schopni kritické sebereflexe. Zatímco ing. Novák, studnice životních zkušeností a z nich vzešlých mouder, často sebe, svůj věk, zdraví ironizoval a zlehčoval, dokázal pozorně naslouchat i názorům těch méně životem zkušeným, tak Zdeněk Adámek s oblibou uváděl své manažerské příhody ze stavebnictví spolu s replikami o milované Slavii, fotbalu a vůbec o dění ve společnosti. Zdeněk Vávra zase neváhal klidně přibrzdit svým vozem provoz na obecní silnici, nejen kvůli své neukojitelné touze někomu něco sdělit, ale i potřebě přívětivě pozdravit. Prostě díky svému příjemnému vystupování, nekonfliktnímu jednání a přirozenosti se jim dostávalo neformální úcty a obdivu.

Zdeněk Vávra zase neváhal klidně přibrzdit svým vozem provoz na obecní silnici, nejen kvůli své neukojitelné touze někomu něco sdělit, ale i potřebě přívětivě pozdravit.

Spoluvytvářeli v obci klidnou atmosféru, posilovali dobré mezilidské vztahy a do- tvářeli tak pocit příjemného bytí v obci. Byla radost se s nimi jen pozdravit, neboť v jejich reakci na pozdrav bylo cítit, že setkání i jim činí radost. S vřelým pozdravem dokázali spojit vtípek, historku, měli neobyčejnou touhu komunikovat a tu také naplňovali společným sdílením radosti, starostí i potřeb spoluobčanů.

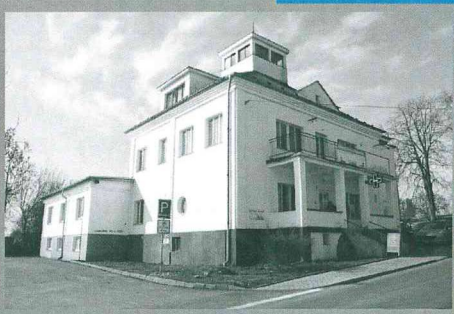
Nedávno jsme s manželkou byli v rakouských Alpách. Jeden ze silných zážitků, které jsme si odnesli, byl v tom, že ve dvoutisícových výškách se výstupem vyčerpaní lidé vzájemně a upřímně zdravili. Jejich Gruss Gott bylo posilou i úlevou v námaze a hlavně známkou, že jsme sice jen náhodné společenství lidí, však bez stop závisti, zloby a záště, že jsme ve společnosti vlastně přátel. Stejně pocity mne naplňovaly při setkáních i jen náhodných míjeních s uvedenými altruistickými Zdeňky, kteří také chápali pozdrav jako nejzákladnější společenský kontakt a nepochybovali o jeho důležitosti ve vztahu mezi lidmi. Po jejich odchodu na věčnost mi připadá, že v obci ubylo příjemných, inspi-rujících setkání a vzájemného zdravení a přibylo těch, co jsou pozdravením překvapení a zaskočení.

Podle Wikipedie je slovo „pozdrav“ odvozené od zdraviti tj. přát zdraví, projevem úcty, zdvořilosti i dobrých úmyslů, který se děje ritualizovaným gestem (podáním ruky) nebo slovy. Podání ruky jako pozdravu se údajně vyvinulo ze stisku horních končetin primátů hominidů (tj. podobní lidem), kteří tak v dobách, kdy na cestách nebylo bezpečno, prokazovali své dobré úmysly, zejména, že nejsou ozbrojeni a že nehrozí násilím. V současnosti, kdy je svět prokazatelně méně bezpečný než v minulosti, je manifestační prokazování, že nejsme nebezpeční a máme dobré úmysly, více než žádoucí.

PhDr. V. Kopper

Regionální Muzeum v Jilovém u Prahy
Vás srdečně zve na výstavu

MEZIVÁLEČNÁ ARCHITEKTURA V DOLNÍM POSÁZAVÍ

9. 9. 2016 – 31. 1. 2017

Vernisáž výstavy se uskuteční 9. 9. 2016 v 16 hod.

Středočeský kraj

www.muzeumjilove.cz

PRVNÍ JÍLOVSKÁ a.s.

Akce v obci a okolí Senohrab říjen 2016

- 1. 10. sobota • SKC Ondřejov •** Holčičí sobota s Ditou a Bárou.
- 8. 10. sobota • Chocerady •** Cesta kolem světa. Odpoledne pro děti. Od 14:00.
- 8. 10. sobota • kino Čerčany •** Kung Fu Panda 3. Začátek v 17:00.
- 8. 10. sobota • kino Čerčany •** Síla života. Začátek v 19:30.
- 8. 10. sobota • mlýn Ondřejov •** Benefiční koncert Lukáš Motka – trombon, Jakub Uhlík – klavír v 19:30.
Program: G. P. Pergolesi, V. Smita, S. Šulek, E. Bozza, J. Jongen, P. Hindemith.
- 9. 10. neděle • SKC Ondřejov •** Povídání s promítáním s Hynkem Kašparem nejen o podmořském světě, od 14:00 v 1. patře.
- 9. 10. neděle • zámek Štířín •** Guarneri trio Prague. Začátek v 17:00.
- 13. 10. čtvrtek • kino Říčany •** Bezva ženská na krku. Začátek v 17:30.
- 13. 10. čtvrtek • kino Říčany •** Inferno. Začátek v 20:30.
- 17. 10. pondělí • SKC Ondřejov •** Tvůrčí dílna s Janou Galuščákovou.
- 20. 10. čtvrtek • kino Říčany •** Lichožrouti. Začátek v 17:00.
- 21. 10. pátek • Říčany Na Fialce •** Underground comedy. Stand-up komici na scéně. Od 20:00.
- 22. 10. sobota • kino Čerčany •** Baron Prášil. Začátek v 19:30.
- 23. 10. neděle • SKC Ondřejov •** Balantes a Fyzio-Fitness s Míšou Poláškovou.
- 28. 10. pátek • Chocerady •** Lampionový průvod. Začátek v 18:00.
- 29. 10. sobota • kino Čerčany •** Rodinné štěstí. Začátek v 19:30.
- 29. 10. sobota • zámek Berchtold •** Halloween.
- 30. 10. neděle • Říčany Na Fialce •** O Strašidelném nádraží. Divadelní představení pro děti. Začátek v 14:00.
- 5. 11. sobota • SKC Ondřejov •** představení Tanečního studia Impuls. www.obcondrejev.cz/skcentrum. Začátek v 18:00.